

ЗБРОЯ АНДРОПОВА І ПУТІНА

Генерал Іон Пачепа, якого хотіли вбити Чаушеску, Арафат і Каддафі, – про зв'язок КГБ і близькосхідних терористів.

У лютому 2016 року в Росії вийшла книга Іона Міхая Пачепа і Рональда Ричляка «Дезінформація». Англійською вона була опублікована два роки тому, а її переклад російською виявився більш ніж доречний: автори докладно розповідають про те, як советські спецслужби створювали і фінансували терористичні організації на Близькому Сході, зокрема в Сирії. За книгою «Дезінформація» режисер Стен Мур зняв однойменний документальний фільм.

Генерала Іона Міхая Пачепа (народився 1928 р.) називають найбільш високопоставленим офіцером розвідки советського блоку, який втік на Захід. Шість років був заступником начальника зовнішньої розвідки Румунії та радником Ніколае Чаушеску. Отримавши наказ організувати вбивство директора румунської служби Радіо Вільня Європа, Пачепа вирішив його не виконувати, і в липні 1978 року втік до США. Його втеча призвела до найбільших перестановок у румунському керівництві. Чаушеску звільнив третину членів кабінету міністрів, відсторонив чотирьох членів Політбюро і замінив 22 послів. У вересні 1978 року Пачепа був заочно засуджений в Румунії до смертної кари. Чаушеску запропонував нагороду в два мільйони доларів за його смерть. За втеклим генералом полювали люди Ясіра Арафата

і Муаммара Каддафі. Знаменитому терористові Карлосу–Шакалу було обіцяно мільйон доларів за вбивство Пачепа, який знав безліч секретів КГБ та румунської розвідки.

Книга «Дезінформація» розповідає про те, як советські спецслужби організували кампанію дискредитації негодних їм лідерів (наприклад, папи Пія XII), впроваджувалися у Всесвітню раду Церков та інші респектабельні організації, розпалювали антиамериканізм у мусульманському світі й з кінця 60-х років минулого століття надихали тероризм на Близькому Сході, пропагуючи антисемітизм. Цікава деталь: глава КГБ Юрій Андропов розпорядився перекласти арабською мовою і поширювати знамениту фальшивку – «Протоколи сіонських мудреців». «Для Андропова ісламський світ був чашкою Петрі, в якій КГБ міг випустувати вірусний штаб ненависті до Америки з бактерії марксизму-ленінізму».

Генерал Пачепа згадує розмову з генерал-полковником Олександром Сахаровським, який упродовж 15 років очолював советську зовнішню розвідку – Перше головне управління КГБ, і наводить його слова: «У сьогоднішньому світі, коли ядерна бомба зробила використання військової сили застарілим, тероризм повинен стати нашим головною зброєю». У 1968–78 рр.

румунські служби безпеки, що створювалися під наглядом Сахаровського, щотижня споряджали два вантажні літаки зі зброєю палестинським терористам до Лівану. В архівах Штазі (Міністерства державної безпеки НДР) є документ про відправку до Лівану тільки в одному літаку 1983 автоматів Калашникова і боєприпасів до них на майже два мільйони доларів. Комуністична Чехословаччина надіслала 1000 тонн вибухівки Семтекс ісламським терористам – цього, пише Пачепа, вистачило б на 150 років.

За планом, розробленим на Луб'янці, терористи почали захоплення літаків: упродовж тільки одного 1969 року Організація Визволення Палестини, отримавши гроші від советських спецслужб, захопила 82 літака. Генерал Пачепа згадує, як в 1971 році генерал Сахаровський показав йому в своєму кабінеті карту, уткану червоними прапорцями. Кожен з них позначав захоплений літак. «Це мій винахід», – похвалився Сахаровський.

«Дезінформація» – книга не тільки про ССРСР. У розділі «Пора Путіна» йдеться про те, як з приходом до влади вихідців з КГБ в Росії почалися політичні репресії, воскресла шпигуноманія і піднялася хвиля антиамериканізму. У розділі «Імперія КГБ» Іон Пачепа знову цитує генерала Сахаровського, який переконував його, що держбезпека «забезпечувала життєздатність Росії упродовж 500 років і неминуче виграє війну проти нашого головного ворога – американського сіонізму». Автор книги «Дезінформація» приходять до такого висновку: «Варварський КГБ, за час свого правління знищивши 20000000 громадян у своїй країні і ще 70 мільйонів у всьому комуністичному світі, не тільки вижив, але й перетворив сучасну Росію у першу в світовій історії диктатуру, якою керує держбезпека. Якщо за часів холодної війни КГБ був державою в державі, то тепер він став самою державою, а Путін виявився найбагатшою людиною не тільки в Росії, але й у всій Європі». На думку генерала Пачепа, в арабському світі Кремль продовжує ту ж політику, що і за часів Андропова – підтримує радикальні і терористичні угруповання. У той час як США оголосили війну тероризму після 11 вересня 2001 року, Москва робить

все, щоб підтримувати антиамериканізм в Європі, надихаючи через своїх агентів ліві рухи на акції протесту проти політики США.

Перед виходом російського видання книги «Дезінформація» Іон Михай Пачепа відповів на запитання Радіо Свобода:

– Чи можна простежити зв'язок між угрупованнями ісламських терористів, які в советський час захоплював КГБ, і сьогоднішньою кризою на Близькому Сході?

– Звісна річ. Нинішній міжнародний тероризм був зачатий на Луб'янці після шестиденної війни. У ході цієї війни Ізраїль принизив двох найважливіших союзників ССРСР на Близькому Сході. У ті часи влади цих двох країн підпорядковувалися радникам з советського керівництва і розвідки. У наші часи Кремль звертається до всього розвідувального співтовариства колишнього советського блоку, з тим щоб воно надавало таємну підтримку величезній урядовій програмі з відновлення советського престижу.

– Чому, на ваш погляд, Путін вирішив почати військову операцію в Сирії?

– Хафез Асад був советською маріонеткою. У ті роки, коли я належав до вищого ешелону спільноти КГБ, асадівська Сирія управлялася радниками з ССРСР. Після смерті Асада в червні 2000 року його син Башар зайняв місце батька після безальтернативних виборів у советському дусі. «Вибори» Асада відбулися через кілька місяців після того, як Путін був управдовжений в Кремль в результаті палацового перевороту, проведеного КГБ/ФСБ. Незабаром після цього Башар Асад став такою ж кремлівською маріонеткою. В обмін на це він отримував військову допомогу Москви. Під час війни 2006 року між Ізраїлем і угрупованням «Хезболла» проти Ізраїлю застосовувалися автомати Калашникова, установки залпового вогню, виготовлені з російською допомогою ракети «Фаджр-1» і «Фаджр-3», самохідні протитанкові ракетні комплекси АТ-5 і «Корнет» російського виробництва. Застарілі види російської зброї користуються великим успіхом у терористів в усьому світі, і «погані хлопці» прекрасно знають, де їх роздобути. У ящиках зі зброєю, покинутих «Хезболлою», було маркування: «Замовник: Міністерство оборони Сирії. Постачальник: Тульське КБ Приладобудування».

– Чи має Захід співпрацювати з Росією в боротьбі з ІГЛІ?

– Можна укласти пакт і з самим дияволом для того, щоб побороти свого найгіршого ворога. Теракти в Парижі

та в російському літаку в Єгипті, що сталися упродовж двох тижнів, цілком можуть створити новий союз в дусі Другої світової війни. На думку німецького репортера Юргена Тоденхера, який успішно проник в ІГЛІ, ця терористична організація має намір опанувати ядерну зброю і здійснити «найбільшу релігійну чистку в історії»...

На прохання Радіо Свобода про зв'язок терористів, вихованих Андроповим, і ІГЛІ, розмірковує Сергій Жирнов, колишній працівник КГБ і СЗР, а нині політичний емігрант, який живе в Парижі:

– Як мені здається, нинішні терористи є не стільки спадкоємцями своїх попередників, породжених, відібраних, вихованих, озброєних і натренованих у наших спецтаборах, скільки їх умовним переродженням. Так само як і путінські спецслужби – переродженці КГБ, КПСС і ССРСР. Старі майже всі помирали, але ностальгія у нас залишилася. І комплекси неповноцінності. ССРСР був наддержавою, бо пропонував світу глобальну модель. Проблема нинішньої путінської Росії – у неї немає моделі навіть для своїх громадян. Не те що для світу. В арабський тероризм прийшло зовсім інше покоління. Вони більше не грають в комунізм і революцію, і навіть не роблять вигляд, що грають у наші ігри. У них ігрища свої. ІГ не потрібно наших грошей. В арабів глобально зараз більше грошей, ніж у Росії. Вони зайняті самі собою і глобальною стратегією радикального ісламу. У їхньому розумінні. Суто своїми проблемами (суніти версус шіїти з нафтогазовими варіаціями). Але у нас є спільні «вороги» – США і Захід. І Путін намагається грати на цьому.

А у нас в Кремлі, Ясеневі, на Луб'янці і в «акваріумі» (штаб-квартира ГРУ. – ред.) сидить нове покоління, ностальгує за совком і не розуміє, як радикально все помінялося в світі, в геополітичних розкладах: Єгипет зрадив ССРСР, слабенький син Асад прийшов замість сильного батька, загинули Ірак Хусейна і Лівія Каддафі – всі ці наші колишні вотчини. Дуже суттєво змінилися стосунки з Ізраїлем. Раніше він був однозначно ворогом. Тепер і не друг, і не ворог. А звідси зміна стосунків з палестинцями. Та найголовніше – більше немає ні ССРСР, ні комунізму. Арабський тероризм і загроза ядерного озброєння Ірану дозволяють Путіну загравати з Ізраїлем і просувати туди свою агентуру.

Тому тепер Путін не може їм запропонувати багато чого. Але сам потребує тероризму як фактора міжнародної напруженості. Тому я впевне-

ний, що у путінського режиму сильні нелегальні зв'язки на оперативному рівні (СЗР, ГРУ, ФСБ). І у нас є свій канал впровадження агентури – Чечня, Татарстан та інші ісламські автономні республіки.

Путін намагається всім цим маніпулювати, щоб чинити тиск на Захід і нафтових шейхів – наших ворогів і конкурентів. Цілі й методи наших спецслужб і атмосфера в керівництві розвідки спочатку після приходу Примакова, а потім і після Путіна – або залишилися колишніми, або поступово відрождаються в старому варіанті. І путінська змика з сучасним арабським тероризмом – у цинізмі й пошуку спільних ворогів на Заході. За принципом: чим сильніше там каламутити воду, тим простіше вести переговори із Заходом з позиції сили.

Путіну досить добре вдається маніпулювати не глобальним тероризмом, як це було за Андропова, а окремими групами. І навіть самому проводити свої акції під їхнім прапором. І витягати каштани з вогню на Заході. Щоразу, коли падають його акції серед цивілізованих держав, дивним чином активізується терористична діяльність проти Заходу, що штовхає Путіна в його обійми. Схема проста до неподобства, але спрацювала з Бушем-молодшим, а тепер – з Олландом і Обамою.

Дмитро ВОЛЧЕК

<http://www.svoboda.org/>
21.11.2015

Переклад з російської

